
ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder) ^[1]

Footnotes:

Opdateret 17-03-2020

DK2003166865

Tab:

Fakta ^[2]

ADHD står for ”Attention Deficit Hyperactivity Disorder” og er en psykisk lidelse, der giver børn, unge og voksne problemer med opmærksomhed, hyperaktivitet og impulsivitet.

Der har gennem lang tid været mange teorier om årsagerne til ADHD

Men i dag er der bred enighed om, at ADHD er en biologisk betinget tilstand, der har sit udspring i nervesystemet samtidig med, at man ved, at ydre, sociale forhold kan være af betydning for den enkeltes problem. De hjernefunktioner, der primært er påvirkede, er dem, der styrer impulser og adfærd, og dem, der regulerer vågenhed og opmærksomhed.



De primære ADHD-symptomer er hyperaktivitet, impulsivitet og uopmærksomhed.

Problemerne hos førskolebørn med ADHD er især domineret af hyperaktivitet. Børnene er konstant i bevægelse – de hopper, løber og klatrer. Deres leg bliver hurtigt afbrudt, og det sociale samvær med andre børn er ofte konfliktfyldt. Børnene har i mange tilfælde humørsvingninger, og små frustrationer kan ende med vredesudbrud.

Hyperaktivitet kan blandt andet vise sig ved, at barnet eller den voksne med ADHD ingen ro har i hænder eller fødder, sidder uroligt på stolen og skifter stilling hele tiden.

Andre typiske tegn på hyperaktivitet kan være vanskelighed ved at lege eller arbejde stille, roligt og koncentreret, eller at barnet eller den unge altid er overdrevent aktiv og snakker meget.

Impulsiviteten kan fx vise sig ved, at barnet eller den voksne med ADHD ofte svarer, inden et spørgsmål er stillet færdigt, har svært ved at vente på sin tur og har en tendens til at afbryde andre eller bryde ind i andres aktiviteter.

ADHD er ikke en lidelse, man først kan få som voksen

Hvis man først diagnosticeres som voksen, skyldes det som regel, at symptomerne i barndommen ikke er blevet forbundet med ADHD, eller at man først er blevet undersøgt senere i livet.

Der findes ikke en egentlig oversigt over, hvor mange der har ADHD i Danmark.

Diagnose ^[3]

Hvordan får man diagnosen ADHD?

Diagnosen ADHD stilles efter en grundig undersøgelse af forskellige fagfolk, primært psykologer og læger med specialviden inden for ADHD.

For at kunne stille den rette diagnose er omgivelsernes beskrivelse af barnets symptomer vigtig.

Undersøgelsen omfatter også en vurdering af barnets motorik og eventuelle fysiske problemer. Iagttagelser, der fokuserer på og vurderer barnets udviklingsniveau og funktioner som koncentration, sprogudvikling og læringsevne, er også vigtige.

Når det gælder diagnosticering af unge og voksne med ADHD, gør der sig nogle lidt andre forhold gældende

Diagnosen ADHD hos unge og voksne kræver ikke kun en kortlægning af de nuværende vanskeligheder, men også af de symptomer, der har været i barndommen.

Oplysningerne hentes gennem interviews dels med både patient og pårørende. Det er også vigtigt at finde ud af, om der kan ligge en anden mental eller fysisk lidelse bag personens ADHD-symptomer, og om de kan være en del af problemet.

Psykologiske tests kan være til hjælp, og en ergoterapeut kan i visse tilfælde vurdere personens motoriske funktion.



Behandling ^[4]

Behandling af ADHD

Der er en tilbøjelighed til at se på ADHD som et resultat af, at barnet er utilpasset eller uopdraget, og det er forkert. Der er i dag omfattende dokumentation for og viden om, at lægemidler, der stimulerer centralnervesystemet, kan være en måde at behandle ADHD's kernesymptomer: uopmærksomhed, impulsivitet og hyperaktivitet. ADHD er et handicap, og det er vigtigt, at forældre og andre, der er tæt på barnet, til fulde forstår dette. Det vil lette den skyldfølelse, som mange forældre har, og gøre dem bedre til at tage del i den fortsatte behandling.



Hjælp til børn med ADHD

De, der er tæt på barnet – primært i hjemmet og sekundært lærere og pædagoger i skole og SFO – bør sammen tale om den hjælp, barnet har brug for.

Man skal som hovedregel sikre, at barnet har en tryk, forudsigelig og struktureret hverdag. Det er vigtigt med rutiner omkring skole- og lektiearbejdet, enkle regler og overkommelige opgaver.

Alle med ADHD skal føle sig værdsat og elsket – selvom de nogle gange har en udfordrende adfærd. Det er vigtigt at være konsekvent og at rose, opmuntre og belønne, når der er grund til det.

I nogle familier kan belastningen blive så stor, at der bliver brug for hjælp fra de sociale myndigheder. Information om mulighederne for dette kan man få hos sin kommune. I skolen vil der ofte være brug for at tilbyde specialundervisning med støtte fra pædagoger og lærere med særligt kendskab til ADHD.

Der er i dag stor erfaring med medicinsk behandling af børn over seks år samt af unge op til 18 år

Man ved, at medicinsk behandling i kombination med andre terapiformer ofte kan hjælpe barnet eller den unge.

Hvis medicinsk behandling skal lykkes, er det vigtigt med en præcis diagnose. Det er nødvendigt med en forståelse af barnets samlede udfordringer og en stillingtagen til, hvilken hjælp barnet har brug for, før man beslutter sig for medicinsk behandling. Medicin bør ikke stå alene, og man bør have prøvet ikke-farmakologiske terapiformer inden en evt. medicinsk behandling.

Source URL: <https://www.novartis.dk/sygdomsomraader/adhd-attention-deficit-hyperactivity-disorder>

Links

[1] <https://www.novartis.dk/sygdomsomraader/adhd-attention-deficit-hyperactivity-disorder>

[2] <https://www.novartis.dk/sygdomsomraader/adhd-attention-deficit-hyperactivity-disorder#tab-1>

[3] <https://www.novartis.dk/sygdomsomraader/adhd-attention-deficit-hyperactivity-disorder#tab-2>

[4] <https://www.novartis.dk/sygdomsomraader/adhd-attention-deficit-hyperactivity-disorder#tab-3>